

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

ערכין פרק ד'

ה	ש	ה	ל	מ	א	א
ש	ה	ל	ג	ו	ש	א
א	ל	ה	מ	א	א	מ
		ה	ה	ה		ה
ו	ה	ע	ש	א	א	ה
ה	ש	ה	ה	ש	ה	ה
א	א	ט	ט	ש	ש	ש
ש	ו	א	ט	ש	ש	ה
			ש	ו	ש	ש
ה	ל	ש	א	ש	א	ה
ה	א	א	ל	ו	ס	ו
א	ש	א	ש	ה	ד	ו
				ט	ט	ו
ה	ה	פ	ו	ה	א	א
א	ה	פ	ל	ה	ה	ה
ו	א	ו	ה	ו	ש	ה
				א	א	ה
ה	י	א	ו	ה	ה	ה
ש	ל	י	ע	ג	ש	ה
ה	ו	ה	ה	א	א	ה
			ש	ה	ה	א
ה	ה	ה	ו	ה	ה	ה
ה	ל	י	ו	ה	ה	ה
א	ה	ה	ה	ה	ה	ה
			ה	ה	ה	ה
			ה	ה	ה	ה
			ה	ה	ה	ה
			ה	ה	ה	ה

ערכין פרק ד'

אין מקדישין לפני היובל פחות משתי שנים. ולא גוזלין לאחר היובל פחות משנה. אין מחשבין חדשים להקדש, אבל ההקדש מחשב חדשים.

המקדיש את שדהו בשעת היובל, גומן בזרע חומר שעורים חמשים שקל פסוף. היו שם נקעים צמוקים עשרה טפחים או סלעים גבוהים עשרה טפחים, אין נמדדים עמה. פחות מכאן, נמדדים עמה.

הקדישה שתים או שלש שנים לפני היובל, גומן סלע ופונדיון לשנה. אם אמר "הריני גומן דבר שנה בשנה", אין שומעין לו, אלא גומן את פולו פאחד.

אחד הבעלים, ואחד כל האדם. מה בין הבעלים לבין כל האדם? אלא שהבעלים גומנים חומש, וכל אדם אינו גומן חומש.

הקדישה וגאלה, אינה יוצאה מידו ביובל. גאלה בנו, יוצאה לאביו ביובל. גאלה אחר או אחד מן הקרובים וגאלה מידו, אינה יוצאה מידו ביובל.

גאלה אחד מן הפתנים והרי היא תחת ידו, לא יאמר "הואיל והיא יוצאה לפתנים ביובל והרי היא תחת ידי, הרי היא שלי", אלא יוצאה לכל אחיו הפתנים.

ערכין
פרק ז'

ד
ה ה ו ג ה
ג ל ו א ד
ד ו י
ר ש א ג א ל ג
ר א א ל ג ו ג
א ג ש ר ש ה ה
ה ה ה ו ג ג ר
ר ש ה ה ל א
ה ג ל ש ש א
ה
ה ש מ מ א ו פ
ה ה פ א
ה ו פ מ א ה ה
פ מ ד ר מ ו י
ו ש א פ א ש
ו א ש מ א ל מ
א ש ש ר ל ש
א י ז ש ר ל ש
א
ש מ א י ל פ
ש א מ ד ש ש ט
ו מ ל ו ל פ
ל ה פ ל ה

ערכין
פרק ז'

ד הגיע היובל ולא נגאלה, הפהגים נכנסים לתוכה ונותנים את דמיה – דברי רבי יהודה.

רבי שמעון אומר: נכנסין, אבל לא נותנין.

רבי אליעזר אומר: לא נכנסין ולא נותנין, אלא נקראת שדה רטושים עד היובל השני. הגיע היובל השני ולא נגאלה, נקראת רטושי רטושי עד היובל השלישי. לעולם אין הפהגים נכנסין לתוכה, עד שיגאלנה אחר.

ה הלוקח שדה מאביו, מת אביו ואחר כך הקדישה, הרי היא כשדה אחוזה.

הקדישה ואחר כך מת אביו, הרי היא כשדה מקנה – דברי רבי מאיר. ורבי יהודה ורבי שמעון אומרים: כשדה אחוזה, שנאמר: "ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו" – שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה, יוצאת זו שהיא ראויה להיות שדה אחוזה.

שדה מקנה אינה יוצאה לפהגים ביובל, שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו. פהגים ולויים מקדישים לעולם וגואלין לעולם, בין לפני היובל, בין לאחר היובל.

